

højelse, men for Partiet Venstres Vedkommende maa jeg dog sige, at Stillingen har været særdeles tvivlsom. Hver Gang man i den detaillerede Diskussion har været inde paa at nævne Genstande, som skulde transporteres, er man altid fra Partiet Venstres Side i Virkeligheden vejet tilbage og har slet ikke turdet tage Stilling. Endnu for et Par Dage siden nævnedes min Kollega Finansministeren i Folketinget en hel Række Varer, som transporteres med Jernbanerne, og jeg kan tilføje, at det er de Varer, det kommer an paa. Hvis man ikke vil forhøje Taksterne for disse Varers Vedkommende, betyder det hele slet ingenting. Men Venstres Ordfører tav klogeligt. Jeg tror, det var meget klogt. Jeg tror ikke, at Venstres Ordfører i Virkeligheden vilde kunne faa sit Parti med paa at forhøje Jernbanetaksterne for de Artiklers Vedkommende, som Finansministeren nævnedes. Saa er der tilbage Persontaksterne, men hvis man vil undlade at forhøje Taksterne for Godsets Vedkommende under Hensyn til, at de repræsenterer Nødvendighedsartikler, som angaar Bolig, Mad, Belysning, Brændsel, saa forekommer det mig, at en nærmere Betragtning af, hvad Persontrafikken i Virkeligheden repræsenterer, meget let kan føre til de samme Formaal. Naturligvis kan jeg ikke bestride, at en Del Rejser her i Landet foretages, uden at der foreligger nogen absolut Nødvendighed derfor, men det vilde dog forundre mig meget, om nogen vilde vove den Paastand, at en betydelig Del af de Rejser, der foretages her i Landet, skulde være unyttige, det vilde forekomme mig højst mærkeligt. I den Grad tiltrækkende er dog en Jernbanerejse endnu ikke her i Landet, at Folk udelukkende eller overvejende vil rejse for deres Fornøjelses Skyld. Jeg maa tro, at den overvejende Part af Rejserne her i Landet er et Led i en Forretnings- eller en Produktionsvirksomhed, og det forekommer mig særdeles betænkeligt ikke at underkaste denne Virksomhed en tilsvarende Bedømmelse som den, man er tilbøjelig til at underkaste Godstrafikken. Til syvende og sidst kan der — det Synspunkt har jeg ogsaa fremhævet i Fjor — naturligvis blive Tale om, hvorvidt Taksterne skal forhøjes af Hensyn til Statens finansielle Stilling; men dette Synspunkt vil det ligge udenfor min Opgave at beskæftige mig med.

Finansministeren (Brandes): Det forekommer mig, at jeg skylder det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) en Bemærkning. I det første Foredrag, som

det ærede Medlem holdt, stillede det ærede Medlem sig saaledes, at han havde, hvad man kalder, den smukke Rolle; Det var ham, som tog de rette Synspunkter, han tog Billighedssynspunktet, Retfærdigheds-synspunktet f. Eks. overfor vort Skattesystem. Han fralagde sig, at han som vi andre skulde søge Popularitet paa Bekostning af Idealerne. Det forekommer mig dernæst ogsaa, at han i det næste Foredrag, han holdt, atter kom til at understrege den smukke Rolle, han har i Modsætning til os andre, i alt Fald i Tanken, idet han ganske særligt repræsenterede hele Samfundet, medens vi andre kun repræsenterer Hensynet til, hvad der politisk kan være gunstigt for os. Saaledes maa jeg nærmest forstaa det ærede Medlem. Det ærede Medlem nævnedes Udtrykket „at fiske Stemmer“. Jeg tog det op. Er det Fiskeriet, der ikke tiltaler det ærede Medlem — jeg skulde næsten tro, at det var en Sport, som kunde have det ærede Medlems Kærlighed — eller er det Stemmerne? Se, det er jo saaledes her i Landet, at vi er et konstitutionelt Land, hvor Flertallet styrer. Det er vi ikke naaet til uden Kamp, men vi er naaet derhen, og nu er det saaledes, at det er Flertallets Afgørelse, der bestemmer ikke alene dette Lands Politik i ganske særlig Forstand, men overhovedet hvad der her skal komme Samfundet til gode eller — om det ærede Medlem vil — til onde. Det er Flertallet, der afgør det. Derfor maa hver, der driver Politik og mener, at det er hans Kald, søge at samle Stemmer, saa mange Meningsfæller om sig som muligt. Man kan jo gerne kalde det at fiske Stemmer, jeg er ikke saa bange for et saadant Udtryk. Det kommer naturligvis an paa Maddingen. Men jeg har gjort den Erfaring, at de, der ikke kan faa nogen Fisk paa Krogen — det kan jo være personlige Egenskaber, der gør det, hvad jeg for Resten ikke paa nogen Maade siger med Hensyn paa det ærede Medlem, jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa meget godt kunde paatage sig en anden Politik, hvis han vilde, og der maaske faa store Succeser, det er meget muligt —, men min Erfaring er den, at de, der ikke kan skaffe sig Meningsfæller, i Almindelighed taler meget haanligt om dem, der kan. Der var en Tid her i Landet, hvor det var et lille Mindretal, der regerede — det, som havde det ærede Medlems Meninger. Da var der intet, der var saa uværdigt som at søge at skaffe sig Flertal. Ja, det var endda paa en Tid, hvor et saadant lille